

Από την τελετή βράβευσης. Διακρίνονται από αριστερά: Ε. Τουλούπα, Β. Μπιλής, Α. Μανουηλίδου, Μ. Ιωαννίδου, Σ. Βατικιώτης, Ι. Σωτηρόπουλος, Α. Καϊνάν, Α. Χωρέμη, Ν.-Σ. Μπίνης, Ε. Τσομπανέλη, Α. Μαλλιζιούνη, Υφυπουργός ΥΠΕΠΘ Α. Λυκουρέντζος, Σ. Κλαυδιανού, Μ. Νειάδας, Χ. Κωστοπούλου, Κ. Χατζηρασάνη, Γ. Γρηγοριάδης, Α. Χασιώτη, Ρ. Γ. Πουρ Χασάν. (Φωτ. Ε. Μπαράνη)

Από το δείπνο στο Εντευκτήριο «Κωστής Πάλαμς» του Πανεπιστημίου Αθηνών. Διακρίνονται από αριστερά: Α. Καϊνάν, Ν.-Σ. Μπίνης, Ε. Τσομπανέλη, Ι. Σωτηρόπουλος, Χ. Κωστοπούλου, Μ. Μελάς (που οργάνωσε όλη τη φιλοξενία των παιδιών, Aethereal Travel) Σ. Κλαυδιανού, Γ. Γρηγοριάδης, Α. Χασιώτη, Σ. Βατικιώτης, Ρ. Γ. Πουρ Χασάν. (Φωτ. Χ. Παράσχου)

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΕΚΘΕΣΗΣ

Κορνηλία Χατζηασλάνη & Άννα Τρικάροδου-Μαλλικούρη

Ένωση Φίλων της Ακρόπολης (ΕΦΑ), οργάνωσε πανελλήνιο Διαγωνισμό Έκθεσης με θέμα την Ακρόπολη για μαθητές και μαθήτριες της Γ' Γυμνασίου, υπό την αιγίδα του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων (ΥΠΕΠΘ). Η έκθεση, η οποία γράφτηκε στο σπίτι, στον ελεύθερο χρόνο των παιδιών και δεν έπρεπε να υπερβαίνει τις 1000 με 1200 λέξεις, είχε ως θέμα: **«Ο Βράχος της Ακρόπολης με τα μνημεία του δέχεται κάθε χρόνο χιλιάδες επισκέπτες. Ανάμεσά τους και εκατοντάδες νέα παιδιά, της ηλικίας σου, από όλον τον κόσμο. Σε τι πιστεύεις, ότι οφείλεται αυτό; Και για εσένα, που ζεις στην Ελλάδα, τι σημασία έχει η Ακρόπολη;»**. Χορηγοί της πρωτοβουλίας αυτής ήταν η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος και ο Πρόεδρος της ΕΦΑ, κ. Μ. Νειάδας.

Ο διαγωνισμός προκηρύχθηκε τον Σεπτέμβριο 2007 και όπως αποδείχθηκε είχε ευρύτατη συμμετοχή. Στο Υπουργείο Παιδείας περιήλθαν 598 γραπτά από 52 Διευθύνσεις Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Μετά την αξιολόγηση, προκρίθηκαν οι δέκα καλύτερες εκθέσεις και δόθηκαν τρία βραβεία και επτά ισότιμοι έπαινοι.

Οι μαθητές που προέρχονταν από την επαρχία, οι κηδεμόνες και σε ορισμένες περιπτώσεις και οι συνοδοί καθηγητές προσκλήθηκαν και φιλοξενήθηκαν από την ΕΦΑ στην Αθήνα, το Σαββατοκύριακο 1-3 Φεβρουαρίου 2008.

Η τελετή απονομής έγινε το Σάββατο 2 Φεβρουαρίου στις 7 μ.μ. στο Αμφιθέατρο του «Μεγάλου Διοικητού Θεόδωρου Β. Καρατζά» που μας παραχώρησε η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος. Είχε ευρεία συμμετοχή κοινού. Το Υπουργείο Παιδείας εκπροσωπήθηκε από τον Υφυπουργό κ. Ανδρέα Λυκουρέντζο και το Υπουργείο Πολιτισμού από την Διευθύντρια Αρχαιοτήτων και Πολιτιστικής Κληρονομιάς, κα Βιβή Βασιλοπούλου. Παρέστησαν επίσης ο κ. Δημήτρης Παντερμαλής, Πρόεδρος του Οργανισμού Ανέγερσης Νέου Μουσείου Ακροπόλεως, ο κ. Βασίλειος Μητράκος εκ μέρους της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος, καθώς και πολλά μέλη της ΕΦΑ και πολλοί εκπαιδευτικοί.

Μετά από τον λόγο του Προέδρου της ΕΦΑ κ. Νειάδα, ο οποίος κατασυγκίνησε το ακροατήριο και τους χαιρετισμούς του κ. Λυκουρέτζου και της κας Βασιλοπούλου, ακολούθησε προσφώνηση του Εφόρου Ακροπόλεως κ. Α. Μάντη, ο οποίος και αναφέρθηκε στο ιστορικό της δημιουργίας και στη δράση της ΕΦΑ. Τα βραβεία και τους επαίνους απένεμαν οι εκπρόσωποι της πολιτείας και μέλη του Δ.Σ. της ΕΦΑ. Ακολούθησε η ανάγνωση της έκθεσης της Αρετής Χασιώτη, μαθήτριας από το Πειρα-

ματικό Γυμνάσιο της Βαρβακείου Σχολής, η οποία και απέσπασε και το 1ο βραβείο. Η όλη εκδήλωση, κατά κοινή ομολογία εξαιρετική, άρχισε και τελείωσε με τη συμμετοχή της μαθητικής χορωδίας του Δημοτικού Ωδείου Αγίου Δημητρίου, υπό την καλλιτεχνική διεύθυνση του κ. Δημήτρη Μηνανάκη και του κ. Κώστα Καραμάνου.

Μετά το πέρας της τελετής το Δ.Σ. της ΕΦΑ παρέθεσε δεξίωση και δείπνο για τους βραβευθέντες μαθητές και τους συνοδούς τους καθώς και εκπροσώπους του ΥΠΕΠΘ, στο Εντευκτήριο «Κωστής Παλαμάς» του Πανεπιστημίου Αθηνών. Τα παιδιά κάθησαν όλα μαζί σ' ένα δικό τους τραπέζι, όπου τους δόθηκε ευκαιρία να γνωριστούν καλύτερα, να συζητήσουν και να ανταλλάξουν τα στοιχεία επικοινωνίας τους!

Την επόμενη ημέρα, Κυριακή 3 Φεβρουαρίου, οι μαθητές ξεναγήθηκαν στην Ακρόπολη από τη Διευθύντρια της Υπηρεσίας Συντήρησης Μνημείων Ακροπόλεως, κα Μαίρη Ιωαννίδου, και την επίτιμο Έφορο Ακροπόλεως, κα Έβη Τουλούπα. Εν συνεχεία είχαν την ευκαιρία να επισκεφθούν το Νέο Μουσείο Ακροπόλεως συνοδευόμενοι από τον Έφορο Ακροπόλεως κ. Αλέξανδρο Μάντη που τους ξενάγησε και την κα Κορνηλία Χατζηασλάνη, υπεύθυνη Εκπαιδευτικών Προγραμμάτων της Ακρόπολης, η οποία και οργάνωσε ειδικό εκπαιδευτικό παιχνίδι με τη ζωφόρο του Παρθενώνα.

Το πρωινό τελείωσε με ελαφρύ γεύμα στα γραφεία της Ένωσης στο Κέντρο Μελετών Ακροπόλεως, όπου στους μαθητές προσφέρθηκαν και βιβλία από τις εκδόσεις τόσο της ΕΦΑ όσο και των εκπαιδευτικών προγραμμάτων της ΥΣΜΑ, για τους ίδιους και τις βιβλιοθήκες των σχολείων τους. Σε κάθε σχολείο προσφέρθηκε επιπλέον η μουσειοσκευή «Το Δωδεκάθεο».

Έφυγαν κατενθουσιασμένοι και συγκινημένοι με την υπόσχεση να ξαναέλθουν, όπως μας είπαν, στην Ακρόπολη με τους συγγενείς και φίλους τους όταν θα λειτουργήσει το Νέο Μουσείο.

Α. Μαλλικούρη κατά την παρουσίαση των μαθητών.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Λίγες μέρες μετά την έναρξη της σχολικής χρονιάς, εστάλη από το ΥΠΕΠΘ εγκύκλιος προς όλα τα γυμνάσια της χώρας. Με την προκήρυξη του διαγωνισμού, η ΕΦΑ έστειλε σχετική ανακοίνωση στους Υπεύθυνους Πολιτιστικών Θεμάτων και Καλλιτεχνικών Αγώνων καθώς και σε μικρή λίστα συνεργαζόμενων εκπαιδευτικών. Οι μαθητές είχαν διορία να υποβάλλουν τα γραπτά τους μέχρι τις 15 Νοεμβρίου. Όλα τα γραπτά συγκεντρώθηκαν στο Υπουργείο Παιδείας, όπου και έγινε η πρώτη αξιολόγηση.

Η πρώτη αξιολόγηση και επιλογή των γραπτών έγινε από τετραμελή επιτροπή του Υπουργείου Παιδείας (Ανδρικοπούλου Ευθυμία, Ναικομάτη Νικολέττα, Βραχάτη Μαρία, Στασινούλια Άννα). Επελέγησαν οι 30 καλύτερες εκθέσεις, οι οποίες και περιήλθαν στην ΕΦΑ. Η τελική αξιολόγηση των δέκα καλύτερων έγινε από μεικτή επιτροπή αποτελούμενη από δύο αξιολογητές εξεταστές του ΥΠΕΠΘ,

την κα Ανδρικοπούλου Ευθυμία και την κα Βραχάτη Μαρία και τρία μέλη του Δ.Σ. της ΕΦΑ, κυρίες Έβη Τουλούπα, Κορνηλία Χατζηασάλη και Άννα Μαλλικούρη.

Από τα 598 γραπτά τα 185 προήλθαν από μαθητές του νομού Αττικής και τα υπόλοιπα από 47 νομούς της Ελλάδος. Το σύνολο των σχολείων που συμμετείχαν έστο και μ' ένα γραπτό είναι 265. Από το Γυμνάσιο Αργυράδων του νομού Κέρκυρας συμμετείχαν 12 μαθητές, ο μεγαλύτερος αριθμός συμμετοχής από ένα σχολείο. Η πλειονότητα των γραπτών (543) ανήκουν σε μαθητές ημερησίων γενικών γυμνασίων, 32 σε μαθητές ιδιωτικών σχολείων, 18 σε μαθητές μουσικών γυμνασίων, 3 σε σχολεία διαπολιτισμικής εκπαίδευσης και μόλις δύο σε εσπερινά γυμνάσια. Τα κορίτσια που συμμετείχαν ήταν 440 και τα αγόρια 158. Συμμετείχαν γύρω στα 10 παιδιά με ξένα ονόματα, πιθανόν οικονομικοί και πολιτικοί μετανάστες. Από αυτά τα 7 προέρχονται από την Αθήνα και τον Πειραιά και τα υπόλοιπα από την περιφέρεια.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ ΑΝΑ ΝΟΜΟ

Διεύθυνση Δ/θμιας Εκπ/σης	Σύνολο Εκθέσεων	Διεύθυνση Δ/θμιας Εκπ/σης	Σύνολο Εκθέσεων
Α' ΑΘΗΝΩΝ	41	Ν. ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	12
Β' ΑΘΗΝΩΝ	33	Ν. ΚΕΡΚΥΡΑΣ	15
Γ' ΑΘΗΝΩΝ	27	Ν. ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ	5
Δ' ΑΘΗΝΩΝ	17	Ν. ΚΙΑΚΙΣ	1
ΑΝΑΤ. ΑΤΤΙΚΗΣ	15	Ν. ΚΟΖΑΝΗΣ	11
ΔΥΤ. ΑΤΤΙΚΗΣ	0	Ν. ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	4
Ν. ΠΕΙΡΑΙΑ	52	Ν. ΚΥΚΛΑΔΩΝ	26
Ν. ΑΙΤ/ΝΙΑΣ	6	Ν. ΛΑΚΩΝΙΑΣ	22
Ν. ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	10	Ν. ΛΑΡΙΣΑΣ	13
Ν. ΑΡΚΑΔΙΑΣ	18	Ν. ΛΑΣΙΘΙΟΥ	0
Ν. ΑΡΤΑΣ	6	Ν. ΛΕΣΒΟΥ	11
Ν. ΑΧΑΪΑΣ	16	Ν. ΛΕΥΚΑΔΑΣ	0
Ν. ΒΟΙΩΤΙΑΣ	18	Ν. ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	9
Ν. ΓΡΕΒΕΝΩΝ	1	Ν. ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	9
Ν. ΔΡΑΜΑΣ	10	Ν. ΞΑΝΘΗΣ	3
Ν. ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	7	Ν. ΠΕΛΛΑΣ	4
Ν. ΕΒΡΟΥ	15	Ν. ΠΙΕΡΙΑΣ	0
Ν. ΕΥΒΟΙΑΣ	16	Ν. ΠΡΕΒΕΖΑΣ	2
Ν. ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	5	Ν. ΡΕΘΥΜΝΟΥ	1
Ν. ΖΑΚΥΝΘΟΥ	4	Ν. ΡΟΔΟΠΗΣ	12
Ν. ΗΛΕΙΑΣ	5	Ν. ΣΑΜΟΥ	0
Ν. ΗΜΑΘΙΑΣ	7	Ν. ΣΕΡΡΩΝ	7
Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	10	Ν. ΤΡΙΚΑΛΩΝ	16
Ν. ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ	3	Ν. ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ	7
ΑΝΑΤ. ΘΕΣ/ΚΗΣ	17	Ν. ΦΛΩΡΙΝΑΣ	6
ΔΥΤ. ΘΕΣ/ΚΗΣ	7	Ν. ΦΩΚΙΔΑΣ	0
Ν. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	8	Ν. ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	5
Ν. ΚΑΒΑΛΑΣ	3	Ν. ΧΑΝΙΩΝ	10
Ν. ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ	3	Ν. ΧΙΟΥ	2

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ Α. ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΥ, ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

υρίες και κύριοι,
Αγαπητά μου παιδιά,

Η Ακρόπολις των Αθηνών, έδρα εποπτείας και διαφύλαξης των λατρευτικών, πολιτικών και πολιτιστικών παραδόσεων καθώς επίσης και ακροτελεύτειας προάσπισης της ελευθερίας της πόλεως, αποκτά την κλασική διαμόρφωσή της το δεύτερο ήμισυ του 5ου αιώνας π.Χ., με την ανέγερση του ναού της πολιούχου Αθηνάς Παρθένου καθώς και των λοιπών Περικλείων μνημείων, που σκοπό έχουν τη διαρκή υπόμνηση του νικηφόρου αγώνα εναντίον της περσικής εισβολής, που διεξάγεται με πρωταγωνιστή τη ναυτική υπεροχή της δημοκρατικής Αθήνας.

Το καθοριστικό αυτό γεγονός, δηλαδή η διάσωση της ελληνικής και κατ' επέκταση της ευρωπαϊκής ελευθερίας και

Από την τελετή της βράβευσης. Διακρίνονται από αριστερά:
Υφ. ΥΠΕΠΘ Α. Λυκουρέντζος, Α. Μάντης, Μ. Ιωαννίδου, Δ. Παντερμαλής.

πολιτιστικής ταυτότητας καθώς επίσης και η ενυπόχουσα εναρμόνιος αισθητική και αρχιτεκτονική συμμετρία, αναδεικνύει την Ακρόπολη σε ανυπέροβλο σύμβολο των διαχρονικών ελληνικών αξιών, της ελευθερίας, της δημοκρατίας, της φιλοπατρίας, της πίστης, της αρμονίας και της ωραιότητας.

Αυτές οι αξίες, που προσδιορίζουν την ταυτότητα της ελληνικής αυτοσυνειδησίας μας, με τη διδαχή και την πανανθρώπινη αποδοχή τους έγιναν και οικουμενικές.

Με επίγνωση αυτής της πραγματικότητας καθώς και της αντίστοιχης ευθύνης, που προσαυξάνει τις παιδαγωγικές υποχρεώσεις της πολιτείας μας προς τους πολίτες της, χαιρετίζω με ιδιαίτερη εκτίμηση και θέρμη τη διοργάνωση και επιτυχή ολοκλήρωση του συγκεκριμένου πανελληνίου διαγωνισμού μαθητικής έκθεσης με θέμα τη σημασία της Ακρόπολης και προσδοκώ, με δεδομένη την έμπρακτο αρωγή της πολιτείας, ευδόκιμο συνέχεια και σε επόμενες ανάλογες πρωτοβουλίες.

Σας ευχαριστώ.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ Β. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ,

ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ ΤΟΥ ΥΠΠΟ

ύριε Υπουργέ,
Κύριοι συνάδελφοι,
Αγαπητά παιδιά,

Με πολλή χαρά αλλά και συγκίνηση προλογίζω τη σημερινή εκδήλωση. Υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι και προσωπικοί. Πρόκειται για την Ακρόπολη της Αθήνας, αλλά και της παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς. Και πρόκειται για τη δική μας κληρονομιά στη νέα γενιά, που καλείται να προσεγγίσει και να εκφρασθεί για την αρχαία.

Ο συνδυασμός των δύο κάνει ιδιαίτερα σημαντική αυτή τη συνάντηση. Σ' αυτήν επιτρέψτε μου να προσθέσω και την προσωπική μου μνήμη. Κρατάω πάντα στη σκέψη, στην καρδιά και στο συρτάρι μου το δικό μου βραβείο για τον αρχαιολογικό χώρο του Σουνίου, όταν ήμουν μαθήτρια.

Ό,τι κι αν ακολούθησε μετά από κει, δεν κατόρθωσε να με κάνει να το ξεχάσω. Τίποτα δεν κατάφερε να το κάνει να ξεθωριάσει. Αντίθετα σ' εκείνο το βραβείο φαίνεται να κτίζεται προφητικά ό,τι ακολούθησε, γι' αυτό το θυμάμαι με ιδιαίτερη αγάπη και ευγνωμοσύνη.

Εύχομαι στους μαθητές, που είναι εδώ και εκείνους που βραβεύονται, κάθε επιτυχία.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Μ. ΝΕΙΑΔΑ, ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ

Ένα μεγάλο μπράβο αξίζει στους πρωταγωνιστές του Πανελληνίου Μαθητικού Διαγωνισμού που διοργανώσαμε με θέμα την Ακρόπολη, τους μαθητές και μαθήτριες από όλα τα Γυμνάσια της Ελλάδας, που μας συγκίνησαν με την ενθουσιώδη συμμετοχή τους. Για τη συμμετοχή τους αυτή θα λάβουν όλοι τους Συγχαρητήριο Πιστοποιητικό. Από το διάβασμα όλων των εκθέσεων εξάγονται πολλά ενδιαφέροντα συμπεράσματα για περισσότερα θέματα και δημιουργούνται αισιόδοξα και πολύ ευχάριστα συναισθήματα. Πολλές από τις 598 εκθέσεις που λάβαμε είναι ιδιόχειρες. Σπάνια συναντάμε σήμερα πια ιδιόχειρα κείμενα. Αναγνωρίζουμε τα πλεονεκτήματα της σύγχρονης τεχνολογίας, όμως η μετάδοση συναισθημάτων μέσω των ηλεκτρονικών συσκευών δε μπορεί να συγκριθεί με ένα ιδιόχειρο γραπτό. Το ιδιόχειρο είναι ο καθρέπτης της ψυχής μας, μόνο γράφοντας με το χέρι μας αποδίδουμε τις ακριβέστερες έννοιες και τις εννοιολογικές διαβαθμίσεις της ψυχοσύνθεσής μας. Μπορεί να φανταστεί κανείς ηλεκτρονικά γράμματα αγάπης;

Πρέπει να σταθούμε περισσότερο στη γλώσσα των εκθέσεων. Είναι αναμφισβήτητο ότι η γλώσσα μας έχει ένα πολύ πλούσιο λεξιλόγιο και είναι μοναδικά ευέλικτη στην πλοκή μελωδικών λέξεων. Κάθε λαός έχει τη γλώσσα που του αξίζει. Ο Αριστοτέλης λέει ότι οι λέξεις της γλώσσας μας είναι έμψυχοι, έχουν ψυχή.

Όλοι οι λαοί του παγκόσμιου εκείνη την εποχή κράτους του Μεγάλου Αλεξάνδρου, προσπάθησαν να μαθαίνουν και να μιλάνε ελληνικά. «Και την Ελληνική λαλιά, ως μέσα στη Βακτριανή την πήγαμε, ως τους Ινδούς». Την γλώσσα μας την εγέννησε ο ελληνικός χώρος, ο ελληνικός τρόπος του σκέπτεσθαι. Διαπρεπής Ευρωπαίος, ο Ισπανός Juan Artha, Γερουσιαστής και Πρόεδρος της Ελληνικής Ακαδημίας της Χώρας των Βάσκων είπε: «Ἡ γλῶσσα ἢ ἑλληνικὴ ἐστὶ ἢ Πατρίς μου, Ἑλλάς γὰρ ἀληθῶς ἡμᾶς τοὺς Δυτικούς, βαρβάρων ἡμῶν ὄντων, πεπολιτισμένους ἐποίησεν».

Στο Δημαρχείο του Εδιμβούργου αναγράφεται από παλιά με χρυσά γράμματα: «Ο ΤΗΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΓΛΩΤΤΑΝ ΕΙΔΩΣ, ΜΕΤΑ ΘΕΟΥ ΔΙΑΛΕΓΕΤΑΙ». Ο δικός μας Νικηφόρος Βρεττάκος τραγουδάει «Και αν τυχόν κάπου στους γαλάζιους διαδρόμους συναντήσω αγέλους θα τους μιλήσω ελληνικά, επειδή δε ξέρουν γλώσσες, μιλάνε μεταξύ τους με Μουσική».

Και ο Κωνσταντίνος Τσάτσος τονίζει: «Στη γλώσσα μας, όπως και στα τραγούδια μας, εναποθηκεύεται ο πολιτισμός μας... Η ιστορία της γλώσσας μου είναι η ψυχή της ψυχής μου, γιατί είμαι Έλληνας, με μια «θεωρία» πίσω μου αιώνων».

Αυτά έρχονται στον όνταν διαβάσεις τις 598 εκθέσεις των σημερινών παιδιών. Όλα τα παιδιά του διαγωνισμού μας πορευόμενα «εν μέσω ακανθών», και ανάμεσα σε τόσους πειρασμούς,

πτώση των ηθικών αξιών, αδιαφορία και σοβαρότατες δυσχέρειες, γράφουν τα γνωστά σε εμάς ελληνικά. Ένα μεγάλο μπράβο, τους εμπιστευόμεθα για το μέλλον.

Έρχομαι τέλος στο περιεχόμενο των εκθέσεων. Όλες διαπνέονται από ένα βαθύ σεβασμό, αγάπη, δέος θα έλεγα, μπροστά στο σημαντικότερο μνημείο της αρχαιότητας και της ελληνικότητας. Ο Φειδίας έστησε ένα σύμβολο που έδειξε για πρώτη φορά την τελειότητα η οποία δίνει τη δυνατότητα σε κάθε άνθρωπο να αγγίζει τα πρότυπά του, τους θεούς του. Μια ένωση με το θείο δεν μπορούσε να πραγματοποιηθεί παρά μόνο εκεί επάνω, στον Ιερό Βράχο. «Ο κόσμος δε θα σωθεί παρά επιστρέφοντας σ' εσένα θεά Αθηνά, αποτινάσσοντας τα βαρβαρικά δεσμά του –Συγχώρα μας θεά» αναφωνεί ο Ρενάν στην προσευχή του για την Ακρόπολη. Το πρόσωπο της Αθηνάς είναι η εντέλεια της Τέχνης και του Κάλλους. Η Ακρόπολη είναι το πεδίο προσέγγισης των θεών, είναι το ιδανικό, εκφρασμένο σε πεντελικό μάρμαρο με μια αίσθηση ομορφιάς και ανάλαφρης μεγαλοπρέπειας. Ένας λαός που κτίζει τέτοιους ναούς για τους θεούς του είναι ένας μεγάλος λαός. Σε στρατιώτες που γύρευαν να πουλήσουν σε ξένους αρχαία αγάλματα, ο Μακρυγιάννης έλεγε «Αυτά, και δέκα χιλιάδες τάλαρα να σας δώσουν, να μην καταδεχθείτε να βγουν από την πατρίδα μας. Για αυτά πολεμήσαμε».

Πρέπει να τονίσουμε ότι όλα τα παιδιά τελειώνουν τις εκθέσεις τους μ' ένα όραμα βαθιά ριζωμένο στις καρδιές όλων μας. Να δούμε να ξανάρχονται στην πατρίδα μας αυτά τα αγάλματα για τα οποία πολεμήσαμε.

Η πρόσφατη δήλωση του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας, Κυρίου Κάρολου Παπούλια, εκφράζει επιγραμματικά τα συναισθήματα όλων μας. «Το Νέο Μουσείο της Ακρόπολης είναι ένα διδασκαλείο τέχνης για τη νεολαία μας και ένα σημάδι για το επίπεδο της ιστορίας μας και του πολιτισμού μας, αλλά και των απαιτήσεων που έχουμε για ορισμένους που δεν εννοούν να καταλάβουν ότι μερικά πράγματα πρέπει να επιστρέφουν στο φως και στην ιστορική βάση που κάποτε τα δημιούργησε.»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Α. ΜΑΝΤΗ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΗΣ ΕΦΟΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ

Η σύλληψη της ιδέας για την ίδρυση ενός συλλόγου που θα ενισχύει ηθικά και οικονομικά την Εφορεία της Ακρόπολης παρακάμπτοντας τις γραφειοκρατικές διαδικασίες του ελληνικού δημοσίου, αλλά και θα ενημερώνει παράλληλα τους Αθηναίους για τα εκτελούμενα έργα στον Ιερό Βράχο, χρονολογείται στη δεκαετία του '80 και ανήκει πρωτίστως στην επίτιμη Έφορο Ακροπόλεως κα Έβη Τουλούπα. Την ίδρυση του συλλόγου διευκόλυνε σημαντικά η παραχώρηση στην Α' Εφορεία Ακροπόλεως του κτηρίου Weiler στο οικόπεδο Μακρυγιάννη, το 1987. Στο εσωτερικό του ιστορικού αυτού κτηρίου που μετονομάστηκε σε **Κέντρο Μελετών της Ακρόπολης**, στεγάστηκαν τα αντίγραφα των γλυπτών του Παρθενώνα, καθώς και μία έκθεση για τη συντήρηση και αναστήλωση των μνημείων του Ιερού Βράχου. Ο συγκεκριμένος χώρος αποτέλεσε τον πυρήνα μίας σειράς αρχαιολογικών και εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων που βρήκαν θερμή ανταπόκριση, όχι μόνο στα μέλη της αρχαιολογικής κοινότητας, αλλά κυρίως στο ευρύτερο κοινό. Έτσι ωρίμασε η σκέψη της ίδρυσης του μη κυβερνητικού - μη κερδοσκοπικού σωματίου **Ένωση Φίλων της Ακρόπολης**, που πραγματοποιήθηκε στο Κέντρο Μελετών της Ακρόπολης στις 9 Μαΐου 1988 με τη συμμετοχή αρχικά τριάντα τεσσάρων επιφανών μελών.

Η ΕΦΑ διοργανώνει ένα ευρύ φάσμα εκδηλώσεων που περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων: ετήσια ενημέρωση των Φίλων για τα έργα της Εφορείας και την πρόοδο των αναστηλωτικών έργων της Επιτροπής Συντήρησης Μνημείων της Ακρόπολης, μηνιαίες διαλέξεις ή ξεναγήσεις σε Μουσεία και αρχαιολογικούς χώρους, και τακτικές εκδρομές.

Παράλληλα, σημαντικό είναι το εκδοτικό έργο της ΕΦΑ. Για τη διευκόλυνση της επικοινωνίας της Ένωσης με τα διαρκώς αυξανόμενα μέλη της, αλλά και τα Μουσεία, τις Εφορείες Αρχαιοτήτων, τις ξένες αρχαιολογικές Σχολές και τα Πανεπιστήμια, εκδόθηκε, για πρώτη φορά το 1995, το περιοδικό «Ανθέμιον». Στην ύλη του περιλαμβάνονται τα νέα της Ένωσης, της Εφορείας, της ΕΣΜΑ και της ΥΣΜΑ, αλλά και σημαντικά άρθρα για ερευνητικά θέματα του χώρου.

Η εκδοτική δραστηριότητα της Ένωσης επεκτάθηκε χάρη στην ευγενική οικονομική υποστήριξη διαφόρων ιδιωτών. Ανάμεσα στις εκδόσεις της περιλαμβάνεται η συλλογή επιφυλλίδων της Σέμνης Καρούζου με τίτλο «Η Δημιουργική Όραση. Κείμενα γύρω από την Ακρόπολη», και άρθρων της Έβης Τουλούπα με τίτλο «Από την Πνύκα στο Παγκράτι». Επίσης, μετά από μία διημερίδα, που οργανώθηκε το Μάιο του 1998, δημοσιεύτηκαν τα πρακτικά με τίτλο «Αυτοφύξη

βλάβστηση στους αρχαιολογικούς χώρους». Παράλληλα, η ΕΦΑ προέβη στην έκδοση επτά αρχαιολογικών οδηγιών στην ελληνική και αγγλική γλώσσα με τίτλο «Αρχαιολογικοί

Περίπατοι γύρω από την Ακρόπολη», καθώς και καρτών με απεικονίσεις γλυπτών και μνημείων. Μετά από σχετικές διαλέξεις εκδόθηκαν τα πρώτα τρία τεύχη από τη σειρά «Τα Πρόσωπα της Ακρόπολης», η οποία είναι αφιερωμένη σε σημαντικούς ερευνητές των μνημείων του Ιερού Βράχου.

Η ΕΦΑ στην πορεία όλων αυτών των χρόνων κάλυψε με συνεισφορές τις σημαντικές ανάγκες για την υλοποίηση επιμέρους δραστηριοτήτων. Μεταξύ άλλων: Επιχορήγησε την ενοικίαση μηχανημάτων laser από το Ινστιτούτο Τεχνολογίας & Έρευνας της Κρήτης για το καθαρισμό γλυπτών του Μουσείου της Ακρόπολης. Κάλυψε τη διοργάνωση το 2004 του διεθνούς Συνεδρίου «Οι Αγώνες των Παναθηναίων», καθώς και την έκδοση των πρακτικών από εκδοτικό οίκο της Οξφόρδης. Μία από τις πιο σημαντικές συμβολές της Ένωσης ήταν η διαχείριση, από το 1995 και για τέσσερα εξάμηνα, των χρημάτων της UNESCO για τη συντήρηση του Ερεχθείου. Το 2001, συνέβαλε στη μεταφορά αρχαίων από την Καρθαία στο Μουσείο Ιουλίδας της Κέας και στην επανένθεση του Μουσείου. Επίσης, επιδεικνύοντας ιδιαίτερη ευαισθησία στις ειδικές ομάδες ενίσχυσε την κατασκευή αντιγράφων για το Μουσείο Αφής στο Φάρο Τυφλών, για την οποία τιμήθηκε με αναμνηστική πλακέτα.

Η ΕΦΑ δραστηριοποιείται ιδιαίτερα στην ενίσχυση του Τομέα των Εκπαιδευτικών Προγραμμάτων, θεωρώντας ότι είναι πρώτιστο έργο η ευαισθητοποίηση της νέας γενιάς στην ιστορία και την τέχνη των μνημείων της Ακρόπολης, αλλά και των άλλων αρχαιολογικών χώρων της Εφορείας.

Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσεται η οργάνωση του παρόντος Πανελλήνιου Διαγωνισμού Έκθεσης μεταξύ των μαθητών και μαθητριών της Γ' τάξης όλων των γυμνασίων της Ελλάδας.

Αξιότιμοι κύριοι, οι σημερινοί παριστάμενοι βραβευθέντες και διακριθέντες μαθητές και μαθήτριες είναι οι αυριανοί πολίτες μας, πιθανότατα κάποιοι εξ' αυτών και διαχειριστές της πολιτισμικής μας κληρονομιάς και γιατί όχι ίσως οι αυριανοί παραλήπτες των «Ελγινείων». Μας ακούνε, αλλά στο βάθος του μυαλού τους είμαι βέβαιος ότι σκέφτονται «*ἄμες δέ γεσόμεθα πολλῶ κάρονοι*».

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

1ο Βραβείο:

ΧΑΣΙΩΤΗ ΑΡΕΤΗ, Πειραματικό Γυμνάσιο
Βαρβακείου Σχολής

2ο Βραβείο:

ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, 1ο Γυμνάσιο Βόλου

3ο Βραβείο:

ΜΠΙΝΗΣ ΝΙΚΟΣ-ΣΕΡΓΙΟΣ, 1ο Γυμνάσιο Ρόδου

και επτά ισότιμοι έπαινοι (κατ' αλφαβητική σειρά):

1) **ΒΑΤΙΚΙΩΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ**, 6ο Γυμνάσιο Καλλιθέας

2) **ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ**, 14ο Γυμνάσιο

Θεσσαλονίκης

3) **ΚΑΪΝΑΚ ΛΕΥΤΕΡΗΣ**, 6ο Γυμνάσιο Δράμας

4) **ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ**, Γυμνάσιο

Μαχαιράδου Ζακύνθου

5) **ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ**, Γυμνάσιο Πελασγίας

Φθιώτιδας

6) **ΠΟΥΡ ΧΑΣΑΝ ΡΕΖΑ ΓΟΥΛΑΜ**, 2ο Διαπολιτισμικό
Γυμνάσιο Ελληνικού

7) **ΤΣΟΜΠΑΝΕΛΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ**, 4ο Γυμνάσιο Θήβας

Τα βραβεία (περγαμηνή) συνοδεύονται από χρηματικό ποσό:

1ο Βραβείο: 2000 ευρώ

2ο Βραβείο: 1500 ευρώ

3ο Βραβείο: 1000 ευρώ

Και επτά ισότιμοι έπαινοι των 500 ευρώ.

Ειδικότερα: από την Αθήνα προέρχονται οι 3 μαθητές και από την υπόλοιπη Ελλάδα οι 7 (Κεντρική Ελλάδα: Θήβα, Βόλος, Πελασγία Φθιώτιδας, Β. Ελλάδα: Θεσσαλονίκη, Δράμα, Αιγαίο-Ιόνιο: Ρόδος, Ζάκυνθος). Στους 10 μαθητές συμπεριλαμβάνονται και ένας Έλληνας κουρδικής καταγωγής και ένας πολιτικός πρόσφυγας από το Αφγανιστάν.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΝ ΤΑ ΤΡΙΑ ΠΡΩΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

«Ο Βράχος της Ακρόπολης με τα μνημεία της δέχεται κάθε χρόνο χιλιάδες επισκέπτες. Ανάμεσά τους και εκατοντάδες νέα παιδιά, της ηλικίας σου, από όλο τον κόσμο. Σε τι πιστεύεις ότι οφείλεται αυτό; Και για εσένα που ζεις στην Ελλάδα, τι σημασία έχει η Ακρόπολη;»

1ο Βραβείο

Αρετή Χασιώτη - Πειραματικό Γυμνάσιο Βαρβακείου Σχολής

Οι παλαιοί μύθοι μιλάνε για τον Πανάρχαιο Πατέρα, τον Κέκροπα, τον άρχοντα της Αττικής που διάλεξε το λόφο της Ακρόπολης για τόπο κατοικίας του.

Ένα λόφο με πλατιά και επίπεδη επιφάνεια που επέτρεπε την εγκατάσταση πολλών ανθρώπων, και με πλαγιές απότομες που εξασφάλιζαν την προστασία του δίπλα σε μια ομαλή, άνετη δυτική πλευρά που μπορούσε εύκολα να φυλαχτεί. Ένα βράχο που είχε πολλές πηγές καθαρού πόσιμου νερού κι έβλεπε μακριά μέχρι τη θάλασσα και τα βουνά της Πελοποννήσου.

Στα μακρινά εκείνα χρόνια που οι θεοί και οι άνθρωποι αντάμωναν συχνά και ένωσαν τις τύχες τους, μια Θεά που αγάπησε τον τόπο της Αττικής όσο κανέναν άλλο, αγάλιασε για πάντα αυτόν τον βράχο και του χάρισε την προστασία της.

Η Αθηνά, η κόρη του Δία και της Σοφίας, όμορφη, γενναία, αλλά και γεμάτη φρόνηση, πρόσφερε το δέντρο της ελιάς στους κατοίκους της Κεκροπίας, νίκησε τον Ποσειδώνα και την υφάλμυρη προσφορά του κι έδεσε

για πάντα το όνομά της με την πόλη του βράχου, την Αθήνα.

Κι ύστερα τα γεγονότα άρχισαν να τρέχουν στην ιστορία, άρχισαν να αποκτούν χρονολογίες, πρωταγωνιστές, να μιλάνε για νίκες, ήττες, αγώνες, πόνους, ασύγκριτη ομορφιά, σκοτάδια και ξυπνήματα, αιώνες τώρα.

Κι ο βράχος εκεί, πάντα με έντονη την ανθρώπινη παρουσία, γεμάτος ζωή, κάτω από το πιο όμορφο φως του κόσμου, στο αττικό λιτό τοπίο, περικυκλωμένος από τείχη γιγάντια, φτιαγμένα από χέρια Κυκλόπων, πρωταγωνιστής στην ιστορία, σκηνικό του παγκόσμιου πολιτισμού, αδιάκοπα ζωντανός, έξι χιλιάδες χρόνια.

Τόπος μαγικός με μιαν αύρα παλαιών θρύλων, λαμπρών στιγμών και ορατού μεγαλείου που κάνει χιλιάδες ανθρώ-

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΝ ΤΑ ΤΡΙΑ ΠΡΩΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

πους από όλα τα μέρη της γης να ανηφορίζουν τις γλιστερές του πέτρες. Οι αιώνιες πέτρες που έζησαν την ιστορία, οι σκιές των κίωνων που ανεβαίνουν για να ενωθούν στον ουρανό, κάνουν τις ομάδες των ανθρώπων να κοιτάζουν εκστασιασμένοι, τους ξεναγούς μάταια να προσπαθούν να βρουν λόγια για αυτό το μοναδικό στον κόσμο κομμάτι, τους πρωτόρηδες τουρίστες να μη προλαβαίνουν να φωτογραφίζουν, τα παιδιά των σχολείων να χαίρονται που ζωντανεύουν τα βιβλία τους. Κι από κάτω μακριά η βουή της πόλης που φτάνει μεταλλαγμένη σαν να περνάει από τους αιώνες και δηλώνει μια ζωντανή συνέχεια για τον Ελληνισμό.

Τι είναι η Ακρόπολη της Αθήνας; Είναι η αρχαία ελληνική ιστορία πάνω σε ένα λόφο. Η έδρα του ισχυρότερου άνδρα της Αττικής κι αργότερα αποκλειστικά θρησκευτικό κέντρο. Είναι τα πρώτα μνημειώδη οικοδομήματα στα γεωμετρικά και αρχαϊκά χρόνια, είναι τα Προπύλαια, ο πρώτος ναός στη θέση του Παρθενώνα, ο Εκατόμπεδος και ο Αρχαίος Ναός νότια του Ερεχθείου.

Είναι τα γκρεμισμένα αγάλματα, τα θρυμματισμένα αναθήματα, τα καμένα κτήρια που άφησαν οι Πέρσες και που οι Αθηναίοι όταν γύρισαν νικητές μετά τη Σαλαμίνα και πρην αρχίζουν να απλώνουν τα φτερά της δύναμής τους πέρα από τη θάλασσα, μάξεραν με σεβασμό και τα έθαψαν σαν ιερά οστά στο βράχο της καρδιάς τους.

Είναι το Θαύμα που με πρωτοβουλία του φωτισμένου ηγέτη, του Περικλή, χτίστηκε με τα έξοχα δημιουργήματα της ύψιστης στιγμής της Αθηναϊκής Δημοκρατίας. Κτίσματα άξια της ηγέτιδας του Ελληνικού κόσμου, αλλά και μνημεία αντάξια του παρελθόντος των Ελλήνων. Κτίσματα ύμνος στον άνθρωπο και τη δύναμη του νου του, έργα που συμβολίζουν την επικράτηση της ηθικής τάξης πάνω σε βάρβαρες δυνάμεις.

Αυτόν τον ύμνο στον άνθρωπο έρχονται να νιώσουν όλοι. Τη δημιουργία, την ελπίδα της αναγέννησης, την αρχή, τη δικαίωση.

Έρχονται να κατανοήσουν γιατί η Δημοκρατία έκανε την Αθήνα πρώτη δύναμη του Ελληνικού κόσμου και να δουν την εικόνα της πάνω στο βράχο. Τα σχέδια και την έμπνευση του Φειδία. Η μεγαλοφυΐα του και η σπουδαία ομάδα των καλλιτεχνών που τον πλαισίωσαν γέννησαν τον Παρθενώνα, στο ψηλότερο σημείο του βράχου, τον τελειότερο ναό δωρικού ρυθμού στην ιστορία, με τις μαγικές αναλογίες, με ιωνικά στοιχεία και τον αξεπέραστο γλυπτό διάκοσμο, ένα μεγάλο κομμάτι του οποίου δεν βρίσκεται πια στην Αττική γη. Ο ναός ήταν φυσικά αφιερωμένος στην Πολιούχο Θεά που πρωταγωνιστούσε με την πολεμική της

ιδιότητα τόσο στις εξωτερικές παραστάσεις στις μετόπες του ναού όσο και στο εσωτερικό με το χρυσελεφάντινο λατρευτικό της άγαλμα.

Εικόνες περνάνε από τα μάτια μου πολλές περιδιαβαίνοντας τον Ιερό Βράχο, εικόνες που ζωντανεύουν μπροστά μου και ορίζουν όλα όσα σημαίνει για μένα.

Για μένα η Ακρόπολη δεν είναι μόνο οι ώρες του Θριάμβου. Αλλά και η εκτίμηση της αξίας της ειρήνης.

Είναι οι Αθηναίοι που πεισματικά συνέχισαν την οικοδόμηση του βράχου τους και ξόρκιζαν το κακό χτίζοντας τον Ιωνικό ναό της Αθηνάς Νίκης και το Ερεχθείο τις δύσκολες ώρες του Πελοποννησιακού πολέμου. Ένα ναό που του ζήτησαν να στεγάσει τη λατρεία της ειρηνικής πλευράς της θεάς της Σοφίας και να φέρει την ηρεμία και την προκοπή στον τόπο τους. Όμορφες, λυγρές κόρες στηρίζουν το μνημείο και το κάνουν ένα από τα πιο διάσημα στον κόσμο... Μία λείπει.

Κι αυτό για μένα είναι η Ακρόπολη. Η ευθύνη, η υποχρέωση της επιστροφής της Κόρης. Το αντάμωμα κάθε μισού κομματιού από τα μάρμαρα, τα κλεμμένα γλυπτά, τις συλημένες μετόπες.

Η Ακρόπολη είναι ένα κομμάτι γης κοντά στο Θεό. Καθώς η Ιστορία συνεχίζεται, επιλέγουν το βράχο κι άλλοι θεοί για κατοικία. Ο Παρθενώνας μετατρέπεται κάποια στιγμή σε εκκλησία της του Θεού Σοφίας, λες και οι Χριστιανοί αγιοποίησαν την Αθηνά, κι αργότερα σε Φράγκικη εκκλησία με το ίδιο όνομα.

Στα πολύ δύσκολα χρόνια της τουρκικής σκλαβιάς ο ναός της κόρης του Δία μετατράπηκε σε τζαμί και οι πιστοί Οθωμανοί λάτρευαν εκεί το δικό τους Θεό.

Κι έρχονται κι άλλες εικόνες στο μυαλό μου. Είναι κι άλλα τόσα πράγματα η Ακρόπολη. Πεδίο μάχης στις τραγικές ώρες του βομβαρδισμού του Μοροζίνι, του Βενετσιάνου που λίγο έμελε να γίνει ο καταστροφέας της. Ανυπεράσπιστη γη που γίνεται βορά στη φιλοδοξία και την απληστία του Έλγιν. Ο τόπος του ονειρεμένου προορισμού των φιλελλήνων που έθεσαν τον εαυτό τους στην υπηρεσία του Αγώνα των Ελλήνων, να πάρουν πίσω τον τόπο και το όνομά τους. Ο στόχος ζωής για τους ρομαντικούς περιηγητές των αιώνων και τους μελετητές των κλασικών γραμμάτων. Το σκηνικό των αγώνων για την ανεξαρτησία κατά την Ελληνική Επανάσταση. Το σύμβολο της Αντίστασης και του εθνικού ξεσηκωμού όταν η γερμανική σημαία με τη σβάστικα κατεβαίνει ηρωικά από νεανικά χέρια και διαδηλώνει τη βούληση του Ελληνικού λαού να αντιταχθεί στη βία του Άξονα.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΝ ΤΑ ΤΡΙΑ ΠΡΩΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Η Ακρόπολη είναι για μένα η ίδια η Σημαία, εκεί στη νότια πλευρά, την απότομη, που βλέπει όλη τη σύγχρονη Αθήνα και κυματίζει με το αεράκι που κατεβαίνει από τον Υμηττό. Δίπλα στο παλιό Μουσείο με την κουκουβάγια να φυλάει την πόρτα του και να εποπτεύει τους γεραμούς που ενώνουν το χτες με το σήμερα και κουβαλάνε τα κομμάτια της καρδιάς μας στο νέο Μουσείο.

Νιώθω σιγουριά εκεί πάνω. Ανασαινώ τη δύναμη των αιώνων. Ο Βράχος ο αιώνιος διαφεντευτής της ιστορίας μας, ο εγγυητής της συνέχειας του λαού μας με κάνει περήφανη και μαζί δυνατή. Αισιόδοξη ότι η γενιά μου θα αξιωθεί το μεγάλο όνειρο της επιστροφής των μαρμάρων του.

2ο Βραβείο

Ιωάννης Σωτηρόπουλος - 1ο Γυμνάσιο Βόλου

Ο λαός μας ένας από τους λίγους στον κόσμο με μακροαίωνα ιστορία, προσπαθεί όλο και πιο έντονα τον τελευταίο χρόνο να στερεώσει τη θέση του και να κερδίσει το σεβασμό των άλλων λαών καθώς μέρα με τη μέρα εμπόδια και προβλήματα του φράζουν συχνά το δρόμο της προόδου. Η σύγχρονη Ελλάδα θέλει με κάθε τρόπο να δείξει ότι είναι παρούσα και δυνατή μέσα στην παγκόσμια κοινωνία και πως συνεχίζει επάξια την προσφορά της στον πολιτισμό.

Σ' αυτή τη χώρα κάθε χρόνο συρρέουν πλήθη συνανθρώπων μας από ξένες χώρες και άλλες ηπείρους. Οι επισκέπτες μας βρίσκουν ελκυστική την πατρίδα μας και αφιερώνουν σ' αυτή πολλές μέρες από τον πολύτιμο ελεύθερο χρόνο τους. Ανάμεσά τους έφηβοι από κάθε γωνιά της γης έρχονται κοντά μας και απολαμβάνουν την ομορφιά του ελληνικού τοπίου. Χιλιάδες από αυτούς κάθε χρόνο σκαρφαλώνουν την Ακρόπολη, τον Ιερό Βράχο της Αθήνας, για να θαυμάσουν από κοντά τον Παρθενώνα.

Γιατί όμως; Τι είναι αλήθεια αυτός ο Ναός; Γιατί τα ανθρώπινα βλέμματα μαγνητίζονται στη θέα του; Τι είναι για τους νέους ανθρώπους που με τα σχολεία, τα σωματεία και τους συλλόγους τους κάνουν εκατοντάδες χιλιόμετρα ταξίδι για να ξαποστάσουν δίπλα στα ιερά μάρμαρα και να ανασάνουν από εκεί ψηλά τον αέρα; Τι τους οδηγεί κοντά τους; Ατενίζουν, άραγε, το παρελθόν και μόνο; Αλήθεια, δεν αρκούν τα σχολικά βιβλία, οι ιστοσελίδες, οι φωτογραφίες και όσα έχουν ακούσει από τους δασκάλους τους για τα «Μνημεία του Παγκόσμιου Πολιτισμού» για να ικανοποιηθούν; Γιατί πρέπει να ταξιδέψουν, να περπατήσουν στη σκιά του Ιερού Βράχου της Ακρόπολης, να διαβούν μόνοι τους το μονοπάτι και να ανηφορίσουν ως τον Παρθενώνα και ν' αγγίξουν με τα χέρια τους τις αρχαίες πέτρες;

Ο Παρθενώνας στέκει αγέρωχος, έστω και λαβωμένος,

ολόκληρους αιώνες. Από ψηλά «κοιτάζει» περήφανος γύρω του και παραμένει το διασημότερο μνημείο του κόσμου. Η εικόνα του είναι γνωστή σε κάθε γωνιά της γης. Συμβολίζει πολλά. Θυμίζει πρώτα απ' όλα το μεγαλείο του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού και ό,τι αυτός κουβαλάει ως παρακαταθήκη: την αγάπη για την τέχνη και το κάλλος, το ελεύθερο πνεύμα, το ψυχικό μεγαλείο, τη νίκη του ανθρώπου επάνω στην άψυχη ύλη, την επιμονή του να δώσει «πνοή» στα πράγματα και να εκφραστεί μέσα από τα έργα των χεριών του.

Οι νέοι των άλλων χωρών που θαυμάζουν από κοντά το μνημείο του Παρθενώνα και όλα τα άλλα μνημεία της Ακρόπολης δε βλέπουν τ' απομεινάρια ενός ένδοξου πολιτισμού. Βλέπουν το ζωντανό μνημείο του πολιτισμού ολόκληρης της ανθρωπότητας, το σύμβολο του μεγαλείου της ανθρώπινης προσπάθειας, της προσπάθειας πολλών μαζί κι έτσι διδάσκονται ότι μόνο με τη συνεργασία και την αλληλεγγύη γεννιέται οτιδήποτε προορίζεται ν' αφήσει τη σφραγίδα του στην ιστορία.

Ο Παρθενώνας δείχνει στους νέους, σε όσους προετοιμάζουν το μέλλον της ανθρωπότητας, ότι αυτό το μέλλον μπορεί να χτιστεί σε στέρεες βάσεις: την αγάπη για το ωραίο και την αρμονία, τον ανθρωπισμό, τη μετατροπή της ύλης σε πνεύμα, τη ξεχωριστή θέση που έχει και πρέπει να έχει το άτομο μέσα στο σύνολο, την ίδια την αρετή.

Όταν οι νέοι δουν από κοντά αυτό το θαυμαστό μνημείο και τα άλλα που κοσμούν την Ακρόπολη καταλαβαίνουν ότι η χάρη, η αρμονία, η λεπτότητα, η καλαισθησία και η ανθρώπινη μεγαλοφυΐα μπορούν να κάνουν θαύματα. Είναι, λοιπόν, η κατάλληλη στιγμή στη ζωή τους να αντιληφθούν ότι αυτά τα προτερήματα, αν τα διαθέτει ο σύγχρονος άνθρωπος, που έχει πια και την τεχνολογία στην υπηρεσία του, μπορεί να μεγαλοουργήσει ξανά και ξανά.

Τα μάρμαρα μιλούν στην ψυχή τους. Και πιο πολύ στη δική μου. Τι νιώθω όταν τα βλέπω; Χαρά. Αυτό είναι ίσως το εντονότερο συναίσθημά μου. Χαίρομαι που είμαι Έλληνας και χαίρομαι που μπορώ να έχω την ευκαιρία να περφανευτώ για την καταγωγή μου. Αισθάνομαι ότι κάπου ανήκω και μου αρέσει τόσο πολύ η συντροφιά των άλλων γύρω μου. Και ταυτόχρονα ανήκω στον κόσμο. Γιατί η Ελλάδα ανήκει στον κόσμο. Του έχει δώσει πολλά. Αυτή τη χαρά δεν τη νιώθω όταν διαβάζω στα σχολικά μου βιβλία για την κουλτούρα και τον πολιτισμό μας. Η Ακρόπολη είναι για μένα όλο το καταστάλαγμα από ό,τι έχω διδαχθεί: ελληνισμό, δόξα, περιπέτειες, αγώνες, αποτυχίες και επιτυχίες, επιβίωση στους αιώνες. Τα μάρμαρα δε φοβήθηκαν το χρόνο και τους εισβολείς. Άντεξαν γιατί αντιπροσώ-

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΝ ΤΑ ΤΡΙΑ ΠΡΩΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

πεναν κάτι ανώτερο που όλοι το σεβάστηκαν. Όσοι κι αν ανέβηκαν στο Βράχο αυτό κατάλαβαν ή ένιωσαν ότι έπρεπε να τον κρατήσουν όρθιο στη θέση του.

Εκεί επάνω κάθεται η πατρίδα μου. Κοιτώντας την Ακρόπολη τη βλέπω. Φωνάζει πως είναι χρέος μου να συνεχίσω ό,τι άλλοι μου άφησαν. Να το τελειώσω, αν μπορώ, αλλά πάντα με οδηγό μου ό,τι αυτοί μου δίδαξαν: πως είμαι πάνω απ' όλα άνθρωπος, ελεύθερος μέσα μου και υποχρεωμένος να παραμείνω έτσι. Αυτή η αγάπη για την ελευθερία θα με κάνει να εναντιωθώ σε ό,τι προσπαθεί να την «πνίξει»: τον πόλεμο, την ασχήμια, την κακία, το μίσος. Ο Νίκος Καζαντζάκης στο έργο του «Ταξιδεύοντας» γράφει πως το τοπίο στην Ελλάδα «μεταμορφώνεται σε πλούσια, πολυπλόκητη Ιστορία, κι όλη η ψυχή του Έλληνα αναστατώνεται». Αυτήν την αναστάτωση και την ευθύνη που έχω να τη διατηρήσω άσβεστη μέσα μου, νιώθω κάθε φορά που βλέπω την Ακρόπολη.

3ο Βραβείο

Νίκος-Σέργιος Μπίνης - 1ο Γυμνάσιο Ρόδου

Αθήνα 432 π.Χ., 28η μέρα του Εκατομβαιώνος. Στα τέλη του Ιουλίου, στην καρδιά του καλοκαιριού η Αθήνα γιορτάζει την προστάτιδα της πόλης, την Παρθένο Αθηνά. Η ομορφιά, η ευγένεια, η δύναμη και η λάμψη της πόλης ακτινοβολεί σ' αυτή τη γιορτή. Η εορταστική πομπή των Μεγάλων Παναθηναίων, ανεβαίνει κύματα κύματα προς τον ιερό βράχο της Ακρόπολης. Κάτω από τον αστραφερό αττικό ήλιο, άντρες, κορίτσια και νέοι ανεβαίνουν χαρούμενοι να προσκυνήσουν την αγαπημένη τους θεά.

Τα Μεγάλα Παναθήναια του 432 π.Χ. σφραγίζουν την ιστορία της Αθήνας και του παγκόσμιου πολιτισμού, γιατί συμπίπτουν με τα επίσημα εγκαίνια του Παρθενώνα. Το τελειότερο δημιούργημα της ελληνικής αρχιτεκτονικής παραδίδεται ολοκληρωμένο πια στους πολίτες της Αθήνας και, όπως σήμερα διαπιστώνουμε, στους πολίτες όλου του κόσμου. Στο διάστημα από το 447 έως το 438 π.Χ. η εμπνευσμένη ομάδα του Ικτίνου, του Καλλικράτη και του Φειδία ολοκληρώνει τις οικοδομικές εργασίες του ναού. Χρειάζονται όμως ακόμη 6 χρόνια για να παραδώσει ο «πάντων επίσκοπος» Φειδίας τις ανάγλυφες συνθέσεις του στο διάκοσμο του μνημείου.

Μπαίνοντας από τα Προπύλαια, οι προσκυνητές της εορταστικής πομπής στέκονται γοητευμένοι και θαυμάζουν το ναό, που υψώνεται επιβλητικός στον Ιερό Βράχο. Γεμάτοι ευτυχία καμαρώνουν τον μεγαλύτερο δωρικό ναό του ελληνικού κόσμου, τον μοναδικό ολομάραρο ναό κτισμένο από το λαμπρό μάρμαρο της Πεντέλης.

Ο Παρθενώνας ακτινοβολεί κάτω από τον χρυσό αττικό ήλιο, μνημείο θρησκευτικό αλλά συγχρόνως και δυναμική έκφραση της πολιτικής, πνευματικής και καλλιτεχνικής ακμής της Αθήνας. Τα βλέμματα μαγνητίζονται από την αρμονία αλλά και τη δύναμη που εκπέμπει. Είναι η δύναμη της πόλης τους, το σύμβολο της πόλης τους. Της πόλης που τόσα είχε προσφέρει στους αγώνες κατά των βαρβάρων, της πόλης που είχε προασπίσει την ελευθερία του ελληνικού κόσμου, της πόλης που ήταν η ηγέτιδα της συμμαχίας, της πόλης που πρέπει και αξίζει να προβάλλει την υπεροχή της. Με τον Παρθενώνα.

Περήφανοι οι Αθηναίοι ανηφορίζουν συζητώντας για την τολμηρή καινοτομία του Ικτίνου και του Φειδία, που καταφέρνουν να ανανεώσουν ριζικά με ιωνικά στοιχεία το δωρικό ναό. Μεταμορφωμένος πια συνδυάζει αρμονικά τη λιτή και αυστηρή αρχιτεκτονική του δωρικού μνημείου με τη χάρη του ιωνικού πνεύματος. Οι τολμηροί καλλιτέχνες απαλύνουν με την πρόσμειξη των ιωνικών στοιχείων την αυστηρότητα του δωρικού ρυθμού και ενισχύουν την αίσθηση της χάρης και της ανάλαφρης κορμοστασιάς του επιβλητικού μνημείου.

Οι προσκυνητές φθάνουν πια στον Παρθενώνα. Το χαρούμενο πλήθος ξεχύνεται παντού να θαυμάσει από κοντά την απαράμιλλη τέχνη του Φειδία. Ο καλλιτέχνης είχε ριζοσπαστικές ιδέες για τη γλυπτική διακόσμηση του ναού. Ο Περικλής του διαθέτει τα μέσα για να τις πραγματώσει. Η νεωτεριστική απόφαση να διακοσμηθούν και οι 92 μετόπες του ναού με ανάγλυφα προϋποθέτει ανυπολόγιστη δαπάνη. Καμιά άλλη ελληνική πόλη δεν το τόλμησε ποτέ. Ο ηγέτης των δημοκρατικών όμως το τολμά. Έτσι διαμορφώνεται στις μέρες του «το ελληνικόν θαύμα».

Οι 92 μετόπες δίνουν στο Φειδία την ευκαιρία να ιστορήσει τους πανάρχαιους μύθους της Αττικής και την ιερή διήγηση της Γιγαντομαχίας. Στην ανατολική πλευρά απεικονίζεται η Γιγαντομαχία. Στη δυτική η Αμαζονομαχία. Στη νότια η Κενταυρομαχία. Στη βόρεια ο Τρωικός πόλεμος.

Το πλήθος στέκεται εκστατικό μπροστά στη μεγαλοφυή σύλληψη του πρωτοπόρου τεχνίτη που προσθέτει στο δωρικό κτήριο ένα στοιχείο του ιωνικού ρυθμού, τη ζωφόρο, μια συνεχή ζώνη από πλάκες, όπου κατορθώνει να αποτυπώσει σε ανάγλυφο την πιο ζωντανή, την πιο δυναμική εικόνα της αθηναϊκής δημοκρατίας. Τη δική τους πομπή, την πομπή των Μεγάλων Παναθηναίων. Πάνω από τον κυρίως ναό σε μια επιφάνεια 160 μ. μήκους και 1,06 μ. ύψους αποτυπώνει την εικόνα της παναθηναϊκής πομπής με τρόπο μοναδικό κινώντας την πομπή προς δύο κατευθύνσεις.

Ο λαός της Αθήνας προσκυνάει με ευλάβεια την αγαπημένη

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΝ ΤΑ ΤΡΙΑ ΠΡΩΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

θέα σφραγίζοντας στην ψυχή του τον ηλιόλουστο ναό, που πραγματώνει με τρόπο ανεπανάληπτο την ουσία της πολιτείας, της δημοκρατίας και της κουλτούρας τους. Την εικόνα του Παρθενώνα.

Ακρόπολη Αθηνών 25 Οκτωβρίου 2007. Μαθητές απ' όλα τα μέρη της Ελλάδας σχηματίζουμε ανθρώπινη αλυσίδα γύρω από το λαμπρό μνημείο κάτω από τον ίδιο χρυσό ήλιο του αττικού ουρανού. Αγκαλιάζουμε τον ίδιο Παρθενώνα του 5ου αιώνα π.Χ., τον καλύτερο πρεσβευτή του ελληνικού πολιτισμού μέσα στο χρόνο. Βρισκόμαστε εδώ για να δηλώσουμε στο όνομα της δικαιοσύνης και της ηθικής πως είμαστε αποφασισμένοι να διεκδικήσουμε τον επαναπατρισμό των μαρμάρων, που άδικα είναι εξορισμένα στο Βρετανικό Μουσείο μετά τη λεηλασία τους απ' το λόρδο Έλγιν, πρεσβευτή της Μεγάλης Βρετανίας στην Κωνσταντινούπολη από το 1792 έως το 1814.

Εκατοντάδες παιδιά απ' όλον τον κόσμο στην δική μας ηλικία κατακλύζουν τον αρχαιολογικό χώρο και θυμίζουν τους προσκυνητές της πομπής των Παναθηναίων. Είναι οι σύγχρονοι προσκυνητές που θέλουν να θαυμάσουν από κοντά τα μνημεία του ιερού βράχου της Ακρόπολης και να τιμήσουν το ευγενέστερο σύμβολο του παγκόσμιου ανθρωπισμού.

Για πολλά από αυτά τα παιδιά και τους γονείς τους ο Παρθενώνας δεν είναι απλώς ένα αξιοθέατο. Είναι στοίχημα, σκοπός και όνειρο ζωής, ο μοναδικός ίσως λόγος για τον οποίο έχουν ταξιδέψει από την άλλη άκρη της γης. Ανεξάρτητα από εθνικότητα, θρησκεία και κουλτούρα η Ακρόπολη της Αθήνας σαν απόλυτος προορισμός προσελκύει τους πολίτες όλου του κόσμου, που αναγνωρίζουν σ' αυτή το σύμβολο της δημοκρατίας, της φιλοσοφίας, της τέχνης, την ουσία του ελληνισμού.

Τα παιδιά αυτά, οι συμμαθητές μας, από άλλες γωνιές του πλανήτη, έρχονται για να απολαύσουν τα εξαισία μας μνημεία που γνωρίζουν μέσα από τα βιβλία τους και από τα μαθήματα Ιστορίας, Φιλοσοφίας, Τέχνης και Πολιτισμού, που διδάσκονται. Επιθυμούν να βιώσουν μια εμπειρία μοναδική. Να βρεθούν κοντά στο σύμβολο της αισθητικής τελειότητας που αποτέλεσε και αποτελεί βάση πολιτιστικής δημιουργίας, πρότυπο και αστείρευτη πηγή έμπνευσης για τους ανθρώπους όλου του κόσμου.

Για μας όμως που έχουμε την τύχη να είμαστε Έλληνες και να ζούμε στην Ελλάδα, η Ακρόπολη είναι η απόλυτη αξία. Είναι το ανεπανάληπτο στοιχείο της εθνικής μας φυσιογνωμίας και μοναδικότητας, που διασφαλίζει την ιστορική μας συνέχεια.

Κάτω από τον γαλανό αττικό ουρανό ο Παρθενώνας είναι

η ζωντανή και γόνιμη παράδοσή μας. Όπως οι νέοι της Αθήνας το 432 π.Χ., έτσι και εμείς σήμερα βλέπουμε την παιδεία και την κουλτούρα μας να δομείται σ' ένα μοναδικό μνημείο. Το μνημείο αυτό είναι ο συνδυασμός κρίκος που ενώνει το χθες με το σήμερα και προστατεύει την ταυτότητά μας για το αύριο. Εδώ μπροστά μας είναι οι ρίζες μας, ομφάλιος λώρος που ποτέ δεν κόπηκε και τροφοδοτεί τον σύγχρονο ελληνισμό με τις αξίες και τις αρχές του κλασικού θαύματος. Καθώς σφίγγουμε τα χέρια γύρω από τον Παρθενώνα, συνειδητοποιούμε ότι αυτός είναι σύμβολο του ελληνισμού που προστατεύει την εθνική μας αυτογνωσία μέσα στον πολιτιστικό χώρο και χρόνο του σύγχρονου κόσμου.

Μέσα στη δίνη της παγκοσμιοποίησης που απειλεί να διαγράψει την ταυτότητα των μικρότερων κρατών, η Ακρόπολη αποτελεί το ιδιαίτερο στίγμα μας στον παγκόσμιο πολιτιστικό χάρτη. Ο βράχος της είναι το οχυρό μας. Είναι η άμυνά μας στις απειλές της πολιτιστικής άλωσης και της αποπροσωποποίησης του έθνους μας στα πλαίσια του πολιτιστικού ιμπεριαλισμού που επιβάλλουν οι ισχυροί του κόσμου.

Η Ακρόπολη είναι για μας φόρος τιμής και κατάφαση στη δημοκρατία, στη φιλοσοφία, στην τέχνη, τον ανθρωπισμό. Οι αναλλοίωτες πνευματικές, πολιτικές, αισθητικές, ηθικές αξίες και ιδέες, συνοικοδομούνται στα λαμπρά μνημεία της και ενισχύουν το αίσθημα της συλλογικότητας.

Χάρη στην Ακρόπολη έχουμε ιστορική μνήμη. Αποκτούμε πλήρη συνείδηση της πολιτιστικής μας προσφοράς όχι μόνο στον ευρωπαϊκό αλλά και στον παγκόσμιο πολιτισμό και αντλούμε περηφάνεια και χαρά γιατί εδώ υλοποιείται το μέτρο και ο ανθρωπισμός.

Ο Παρθενώνας μάς ενώνει. Με αυτογνωσία και αυτοπεποίθηση αντιπαρατάσσουμε το «Εμείς οι Έλληνες» στις σύγχρονες απειλές που αντιμετωπίζουμε. Ο Παρθενώνας μάς εμπνέει για δημιουργική μίμηση. Είναι το κίνητρο για υπέρβαση και είναι για μας μια σταθερή και διαχρονική πρόκληση για τις δυνατότητες και τις αρχές μας.

Με πρότυπο τον Παρθενώνα βιώνουμε ένα νέο πατριωτισμό. Το όραμα μιας Ελλάδας που με τους δικούς μας αγώνες θα ευημερεί στο εσωτερικό και θα ακτινοβολεί πολιτισμικά στο εξωτερικό διαδραματίζοντας ρόλο πολύ μεγαλύτερο από την αριθμητική της δύναμη.

Μέσα από τα μνημεία της Ακρόπολης αναδύεται η σύγχρονη Μεγάλη Ιδέα για μια νέα Μεγάλη Ελλάδα. Την Ελλάδα της δημοκρατίας, της δημιουργίας και του ανθρωπισμού, όπως ο Φειδίας τη φιλοτέχνησε στη ζωφόρο του το 438 π.Χ.

ΕΠΑΙΝΟΙ (ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ)

Στη συνέχεια παρατίθενται αποσπάσματα από τις επτά εκθέσεις που πήραν έπαινο.

Βατικιώτης Σταύρος - 6ο Γυμνάσιο Καλλιθέας

«Το φως που διαπερνά την Ακρόπολη κάνει και τις πιο σκοτεινές νύχτες του χειμώνα ή τις μολυσμένες με νέφος καλοκαιριάτικες μέρες μας να γεμίζουν με το Φως του Πνεύματος. Τότε είναι που νομίζω πως όσοι νέοι την γνωρίσαμε και την αγαπήσαμε, σε όποια γωνιά του πλανήτη και αν ζούμε, έχουμε τα ίδια όνειρα και τις ίδιες αξίες για την ζωή και τον κόσμο.»

«Παρατηρώντας την αρμονία και την τελειότητα οι νέοι συνειδητοποιούν τι σημαίνει να βάζει μια Πολιτεία στόχους και να τους πραγματώνει, να μπορεί να εκφράζεται χωρίς φόβο, να χρησιμοποιεί το μέτρο, να ζει με αρμονία, να ισορροπεί.»

Γρηγοριάδης Γεώργιος - 14ο Γυμνάσιο Θεσσαλονίκης

«Γιατί η Ακρόπολη ως προϋόν δημοκρατίας και υψηλής διανόησης που ήταν, μεταφέρει αξίες, πρότυπα και ιδανικά, ικανά να εμπνεύσουν και να επηρεάσουν σημαντικά όλη την ανθρωπότητα... Έχω λοιπόν μπροστά μου και αυτό είχε μεγάλη σημασία για μένα, τη ζωντανή απόδειξη της ένωσης του παρελθόντος με το παρόν.»

Καϊνάκ Λευτέρης - 6ο Γυμνάσιο Δράμας

«Καλοκαίρι 2007 με την οικογένειά μου είμαστε στριμωγμένοι μέσα στο αυτοκίνητο, στους δρόμους της Αθήνας, πρωτεύουσας της Ελλάδας, και προσπαθούμε να βρούμε το Υπουργείο Εσωτερικών. Γεννήθηκα στο Κουρδιστάν και ήρθα μόλις 9 μηνών από εκεί. Στα 15 χρόνια μου, ήρθε η στιγμή να πάρω την ελληνική ιθαγένεια.

Ανάμεσα από τις πολυκατοικίες και τα ψηλά κτήρια, κάτω από τον λαμπρό ήλιο, αντίκρισα για πρώτη φορά την Ακρόπολη από μακριά. Γυρνούσα το κεφάλι μου αριστερά δεξιά για να την ξαναδώ. Με εντυπωσίασε... το αυτοκίνητο όμως απομακρύνθηκε.

Η οικογένειά μου και εγώ πήραμε την ελληνική ιθαγένεια. Μεγάλωσα στην Ελλάδα, πηγαίνω στο ελληνικό σχολείο, είμαι Έλληνας στην ιθαγένεια και Κούρδος στην καταγωγή. Τι ήταν αυτό που με τράβηξε σαν μαγνήτης στο αντίκρισμα της Ακρόπολης; Όταν επέστρεψα στη Δράμα, που είναι ο τόπος κατοικίας μου, πήγα στη Δημοτική βιβλιοθήκη και άνοιξα εγκυκλοπαίδειες για να μάθω περισσότερα...

Κλείνοντας την εγκυκλοπαίδεια σκέφτηκα για ποιο λόγο είναι σημαντικό για μένα να επισκεφθώ την Ακρόπολη...

και κατέληξα ότι θέλω να βρεθώ και να περπατήσω στο χώρο με τα πανέμορφα μνημεία αλλά θέλω να βρεθώ και να περπατήσω εκεί όπου γεννήθηκε η ιδέα του ανθρώπου που σκέπτεται υπεύθυνα, κρίνει και κρίνεται.»

Κλαυδιανού Σπυριδούλα - Γυμνάσιο Μαχαιράδου Ζακύνθου

«Νέοι από όλο τον κόσμο, έρχονται να δουν αισθητοποιημένη σε τέχνη την έννοια της δημοκρατίας. Είναι και για αυτούς η Ακρόπολη ένα κομμάτι από τις ρίζες τους, γιατί ο πολιτισμός και η ιστορία δεν έχουν σύνορα... Αλλά το μεγαλύτερο κίνητρο που παρέχει η Ακρόπολη σ' όλους τους νέους ανθρώπους της εποχής μας, πιστεύω ότι είναι στο να τους βοηθήσει να αντλήσουν από καθαρή πηγή το νόημα μιας πνευματικής, μετρημένης και φιλοσοφημένης ζωής, κάτι που δυστυχώς λείπει σήμερα.»

Κωστοπούλου Χαρίκλεια - Γυμνάσιο Πελασγίας Φθιώτιδας

«Είναι ίσως τα πρώτα πράγματα που έρχονται στο μυαλό όταν συζητάμε για την Ακρόπολη. Η υπερηφάνεια και η ευθύνη για όσα αυτή σημαίνει τόσο στην Ελλάδα, όσο και παγκοσμίως. Και τα δύο, πάντως, ενοποιούνται αλλά και ξεπερνιούνται από το αναντικατάστατο συναίσθημα που προκαλεί η επίσκεψη στον ίδιο τον Ιερό Βράχο. Τα Προπύλαια, ο ναός της Αθηνάς Νίκης, το Ερέχθειο και κυρίως οι Καρυάτιδες και ο Παρθενώνας δημιουργούν γνήσια συγκίνηση, καθώς κάποιος ανακαλεί τι υπήρξαν κάποτε, τι σημαίνουν σήμερα αλλά και τι θα σηματοδοτούν για τις επόμενες γενιές, που θα έχουν την τύχη να τα παρατηρήσουν από κοντά.»

Πουρ Χασάν Ρεζά Γουλάμ - 2ο Διαπολιτισμικό Γυμνάσιο Ελληνικού

«Η Ακρόπολη, η βάση της ομορφιάς, το θεμέλιο του δυτικού πολιτισμού. Όλα αυτά τα μάθαινα χρόνια πριν στο σχολείο που πήγαινα, καθώς προσπαθούσα να ξεφύγω από τον πόλεμο και από τον θάνατο. Βλέπετε, εγώ είμαι πρόσφυγας από το Αφγανιστάν και ύστερα από φοβερές περιπέτειες, τελειώνω το Γυμνάσιο στην Ελλάδα. Η Ακρόπολη είναι το πρώτο μνημείο που είδα εδώ στην Αθήνα, όταν δεν ήξερα καν τα ελληνικά. Ήμουν σαν χαμένος γιατί ένιωθα ότι ακουμπούσα την αρχαιότητα. Φανταζόμουν τον εαυτό μου σαν αρχαίο Αθηναίο, να τριγυρνάει στον Ιερό Βράχο. Η Ακρόπολη για μένα είναι η καρδιά της Ελλάδας... Πόσο ωραία ταίριαζε το λευκό των κιόνων με το γαλάζιο φόντο του ουρανού! Τίποτε δεν ήταν περιττό. Όλα είχαν μια σειρά, ένα λόγο ύπαρξης.»

ΕΠΑΙΝΟΙ (ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ)

«Η Ακρόπολη δεν είναι σύμβολο Δημοκρατίας μόνο για τους Έλληνες, αλλά για όλον τον κόσμο. Όταν τη βλέπει κάποιος σαν εμένα, που έρχομαι από μια πολύ μακρινή χώρα χωρίς δημοκρατία, πάντα συγκινείται και θέλει ακόμη πιο πολύ να νιώσει ελεύθερος. Η Ακρόπολη είναι σαν μια σημαία πολιτισμού, σαν μια φαλιά αρμονίας και ομορφιάς, που τόσο πολύ όλοι χρειαζόμαστε στον γκρίζο κόσμο που ζούμε. Μια βόλτα στην Ακρόπολη είναι ένα σπουδαίο μάθημα Ιστορίας, αλλά και ισορροπίας στην ψυχή μας.»

Τσομπανέλη Ευαγγελία - 4ο Γυμνάσιο Θήβας

«Στέκομαι, νοερά, κάτω από τον Ιερό Βράχο της Ακρόπολης μαζί με παιδιά της ηλικίας μου και νιώθουμε όλοι την αισθητική συγκίνηση που μας προσφέρει. Με θαυμασμό και

δέος κοιτούμε έναν πολιτισμό που άφησε το αποτύπωμά του στην ιστορία της ανθρωπότητας... Εκατοντάδες νέοι στέκονται μπροστά στον Παρθενώνα με δέος. Ένας βράχος, ένας ναός, ένας ολόκληρος πολιτισμός...»

«Για εμάς τους Έλληνες απ' την άλλη, η Ακρόπολη είναι ο σύνδεσμός μας με το παρελθόν, είναι η πηγή από την οποία αντλούμε δύναμη για να προχωρήσουμε στο μέλλον. Τι νιώθει ένας Έλληνας κάτω από τον Ιερό Βράχο της Ακρόπολης; Νιώθει όσα βλέπει και δένεται μαζί τους με αισθήματα αγάπης. Αισθήματα τέτοια, σαν αυτά που ο Θουκυδίδης παρότρυνε τους αρχαίους Αθηναίους να νιώσουν για την πόλη τους, στο διάσημο Επιτάφιο λόγο του. Έτσι, ο σύγχρονος Έλληνας είναι δεμένος με τον τόπο του και με το παρελθόν του.»

Βόλος 8/2/2008

Προς τον πρόεδρο και τα μέλη του Δ.Σ.
της «Ένωσης Φίλων της Ακρόπολης»

Αξιότιμε Κύριε Πρόεδρε, Αξιότιμα μέλη του Δ.Σ.,

Με την παρούσα επιστολή μου θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για μία ακόμη φορά για τη φιλοξενία που μας παρείχατε κατά τη διάρκεια του προγράμματος βράβευσης των μαθητών που διακρίθηκαν στον πανελλήνιο διαγωνισμό έκθεσης με θέμα τον Ιερό Βράχο της Ακρόπολης.

Ως μητέρα, εκπαιδευτικός και Ελληνίδα σας εκφράζω τον ειλικρινή μου θαυμασμό και σας συγχαίρω από βάθος καρδιάς για την καθ' όλα αξιέπαινη πρωτοβουλία σας. Τέτοιες ενέργειες εγγυώνται σε όλους μας ότι υπάρχουν ακόμη και μοχθούν άοκνα άνθρωποι, οι οποίοι ενδιαφέρονται αληθινά για τη νεολαία μας. Είναι άνθρωποι που της προσφέρουν βήμα έκφρασης των ιδεών και των προβληματισμών της για θέματα που αφορούν την πατρίδα μας.

Η συγκινητική τελετή της βράβευσης των παιδιών μας, η κατατοπιστικότητα ξενάγησής μας στην Ακρόπολη, η επίσκεψή μας στο νέο Μουσείο της, σε αυτό το κόσμημα του πολιτισμού μας, τα θερικά λόγια όλων σας και η μοναδική αίσθηση της ευγενικής σας φιλοξενίας θα μένουν χαραγμένα στη μνήμη μας. Κυρίως θα συνοδεύουν ως πολύτιμες εμπειρίες-παρακαταθήκη τα νεαρά παιδιά, για τα οποία είμαστε όλοι περήφανοι και ευελπιστούμε να πορευτούν στα βήματά σας.

Εύχομαι σε όλους εσάς, υγεία, πρόοδο και ευόδωση των προσπαθειών σας. Σας έχουμε ανάγκη, σε μια εποχή τόσο ενδεή σε πρότυπα ήθους και καλλιέργειας.

Με τιμή

Σουίπα-Σωτηροπούλου Σταυρούλα
Μητέρα του μαθητή Ιωάννη Σωτηρόπουλου

Συντελεστές

Ιδιαίτερες ευχαριστίες οφείλονται σε όλους τους συντελεστές και πρώτα στους χορηγούς, την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος και τον Πρόεδρο της ΕΦΑ κ. Μ. Νειάδα, στον οποίο ανήκει και η ιδέα του Διαγωνισμού.

Την ευθύνη για όλο τον Διαγωνισμό και την υλοποίηση είχαν οι κυρίες Κ. Χατζηασλάνη και Α. Μαλλικούρη, με τη συνεχή βοήθεια της γραμματέως της ΕΦΑ, κας Χ. Παράσχου.

Από πλευράς Υπουργείου Παιδείας, ο σχεδιασμός έγινε σε συνεργασία με τον κ. Π. Νταβαρίνο και την ευθύνη της υλοποίησης είχε η κα Α. Πασχαλίδου.

Την ευθύνη της εξαιρετικής παιδικής χορωδίας του Δημοτικού Ωδείου Αγ. Δημητρίου (φωτ.) που πλαισίωσε την τελετή απονομής είχαν ο κ. Δ. Μηνιακάκης και ο κ. Κ. Καραμάνος.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες οφείλονται για τη μεγάλη τους συνεισφορά, στον κ. Α. Μάντη, Έφορο Ακροπόλεως και στην κα Μ. Ιωαννίδου, Διευθύντρια ΥΣΜΑ. Επίσης ευχαριστίες οφείλονται σε όλα τα μέλη του Δ.Σ. της ΕΦΑ και ιδιαίτερα στην αντιπρόεδρο κα Α. Χωρέμη. Επίσης, στην αρχαιολόγο της ΥΣΜΑ κα Δ. Μουλλού.

Σε όλους αυτούς εκφράζονται θερμές ευχαριστίες. Οι περισσότερες όμως ευχαριστίες ανήκουν στους 598 μαθητές που τίμησαν τον διαγωνισμό με τις εκθέσεις τους.

